

# Đôi giếng nhà tôi

Nước Biển

Trước năm 75 ai đó tặng chúng tôi một cặp giếng cũng khá lớn. Tôi thả chúng trong khuôn viên nhà, có cây kín lại, chật hẹp mà có bóng mát của cây na, cây táo, cây ổi vươn lên đón khí trời. Chúng ăn gạo hay thóc chứ nhà lấy đâu ra cỏ hay rau. Ai đến gần cổng là chúng đã báo động nên rất yên tâm. Bao lâu không được tắm mát dưới hồ nước như các con giếng may mắn hơn được ở thôn quê có vườn rộng, cỏ non, ao hồ, tha hồ rong chơi, chúng vẫn trắng nõn và lớn như thổi. Rồi con mái đẻ trứng và ấp. Tôi quý như vàng, cứ sợ chật chội chúng dẫm bể, nâng niu, nay đọc tài liệu mới biết chính vì có bàn tay người mà trứng ung. Có lần con đực bỏ ăn, ủ rũ mấy ngày, nhờ tôi rút cái xương cá cắm vào chân nó mới tươi tỉnh và ăn trở lại. Tôi nghiệp, chuồng nuôi chật chội lại còn tiện tay vứt rác vào.

Một sáng nọ, nghe lời rủ rê của vợ chồng chị bạn ra sân vận động chờ giờ xuống tàu đi vượt biên, cả nhà dắt díu nhau đi... Sợ ngỗng đói, tôi đổ đầy gạo và nước, không quên bỏ hết mấy trái ôi bự nặng cả hơn nửa kí mỗi trái, xá lị thơm ngọt nhờ phân ngỗng bao lâu để mang theo. Dè dặt, chờ hoài chẳng thấy tàu mô nên buồn thiu, léch thếch về nhà. Mừng hóm vì chưa ai vào hôi cửa, ngỗng tíu tíu thò cổ chào mừng...

Số phận cặp ngỗng ra sao, tự nhiên tôi quên mất rồi. Chỉ nhớ là con trai út tôi sinh năm 74, Tôi được ăn trứng ngỗng của nhà, hy vọng con sẽ thông minh, mắt to như dân gian vẫn truyền lại; nhưng thông minh thì có mà mắt lại một mí, trong khi bố mẹ đều hai mí.

Bây giờ tôi mới hiểu và thâm cảm ơn dụng ý người tặng đôi ngỗng mong chúng tôi mãi hạnh phúc bên nhau, trọn đời chung thủy, luôn thành công, con cháu đề huề. Chúng tôi đã cùng đi gần hết cuộc đời, đói no ấm lạnh ngọt bùi có nhau như đôi ngỗng luôn sát cánh trong đàn, nếu con mái có lạc đàn vì yếu sức, con trống sẽ bay theo trợ giúp như lúc bệnh tật có nhau. Cỏ ngỗng luôn vươn cao, dáng đi bệ vệ như hướng tới tương lai tươi sáng, tới gặt hái thành công...

Chúng chỉ ăn chay, toàn ngũ cốc, rau cỏ, cả rễ cỏ ngỗng còn hơn bò và là trợ thủ đắc lực xén cỏ, nhổ tận

gốc rễ cho nhà nông không thua gì máy. Dưới làn nước bắn, chúng nhón như bơi lội, cánh vẫn trắng ngần đẹp như thiên nga, như cái Tâm trong sáng vô nhiễm với danh lợi. Phân của chúng bây giờ tôi mới nhớ là không gây ô nhiễm không khí, khó chịu như của loài mèo vì chúng toàn ăn thanh đạm, có nhét tôm cá vào miệng chúng cũng khước từ và tránh xa cái nồi đã đựng tôm cá dù đã rửa sạch.

Vì vậy ngỗng là loài có tánh linh, ngay cả phân ngỗng phơi khô cho vào túi khi cần trừ tà ma cứ mang theo người, tránh vong hãm hại. Chuột và rắn rất sợ phân ngỗng. Phân ngỗng có thể giết chết rắn vì có một loại vi sinh vật gây viêm nhiễm cho lớp da khiến chúng bò chậm chạp, yếu dần. May thay, vi sinh vật này không gây hại cho con người nhờ hệ thống miễn dịch của chúng ta. Chẳng thế mà tôi cứ leo vào chuồng chúng mà có sao đâu. Nhất là chúng biết ai là chủ, bảo vệ chủ và biết lãnh thổ cần bảo vệ.

Lông ngỗng nướng trên than hồng tán nhuyễn trị viêm tai giữa rất hiệu nghiệm. Nếu nhật được một lông ngỗng hãy rửa sạch, gói đầu giường sẽ có giấc ngủ tốt về tâm linh.

Vậy mà Mỹ Châu đã bứt bao lông ngỗng làm dấu cho Trọng Thủy tìm theo, làm hỏng cả chiếc áo lông

ngỗng làm đẹp và giữ ấm cho nàng, tình yêu mới đẹp làm sao!

Cho nên quý bà thời trang nay rất chuộng áo khoác lông vũ nhẹ, ấm, có thể vo gọn như nắm tay. Đâu biết rằng loài ngỗng đã chịu khổ sở vì bị vặt lông sống, bị nắm cổ để rút những túm lông tơ mịn nhất ở cổ, ở mấy chỗ hiểm, có khi bị gãy cổ, bị thương chảy máu, khâu sống bằng kim chả có thuốc men gì. Nếu lấy lông lúc chúng thay lông còn đỡ nhưng đâu đủ đáp ứng nhu cầu, nói gì tận dụng lông khi chúng bị làm thịt đáp ứng món ngon ngày lễ, reveillon mừng Giáng sinh ... Các công ty sản xuất áo lông vũ của Thụy Điển phải cam kết không tàn bạo với ngỗng khi sản xuất áo. Tốt nhất là nên sử dụng lông vũ nhân tạo để đáp ứng tính nhân văn.

Đẹp như thiên nga nhưng chúng chẳng vừa đâu. Dân ta thường nói : “Thà chó cắn còn hơn ngỗng mổ” vì cái mổ dẹt có răng cưa hai bên lưỡi rất sắc để xé cỏ, xay thức ăn. Chúng cắn rồi quay vòng tròn nên dễ xé xác rắn. Khi tấn công, chúng liên tục vỗ cánh để tăng sức mạnh, áp đảo đối phương.

Dĩ nhiên đa phần các giấc mơ về ngỗng đều báo hiệu tin lành, thành công, thi cử đỗ đạt, thêm người,

trừ khi mơ thấy ngỗng đen hay bắt ngỗng, ngỗng chết...

Chúng còn là cứu tinh của dân tộc La Mã, là linh vật của nữ thần Juno vì đã kêu la báo động giúp lính gác bảo vệ thành Rome khi quân Gauls tài giỏi với đàn chó tinh khôn đã xâm nhập.



Ngỗng đã đi vào thơ văn nước ta từ năm 987. Sứ giả nhà Tống là Lý Giác ngẫu hứng thốt lên :

*Ô kìa đôi ngỗng trời  
Ngưỡng mặt hướng xa khơi*

Và ông ta đã cảm phục lời đối đáp của nhà sư Pháp Thuận

*Lông trắng phô nước biển  
Nước xanh, chèo hồng bơi*

Nhà thơ pháp lỗi lạc Trung Quốc, Vương Hy Chi đã múa bút như phượng múa rồng bay viết bộ Hoàng Đình Kinh về thuật dưỡng sinh theo lời yêu cầu của chủ bầy ngỗng, một đạo sĩ già vì ngưỡng mộ ngài, mới đổi được bầy ngỗng đẹp. Theo ngài, nuôi ngỗng để di dưỡng tinh thần, những tư thế của ngỗng còn giúp ngài lĩnh hội thêm đạo lý của thơ pháp.

Xin cảm ơn đôi ngỗng hạnh phúc xưa của chúng tôi đã giúp tôi có cảm hứng viết bài cho Đặc san Cuối Đồi Nhìn Lại Xuân Giáp Thìn. Và xin chúc các bạn luôn ở tư thế vươn cao chào đón mùa xuân mới. ■

*Nước Biển*

